Jak należy kompostować

Kompostowanie jest to proces składowania odpadów organicznych, które w wyniku zachodzących naturalnie procesów chemicznych – gnilnych, utleniających, zamieniają się w naturalny nawóz.

Kompostowanie to najbardziej ekologiczna metoda utylizacji odpadów stałych pochodzenia organicznego.

Połowa kosza na śmieci to odpady biodegradowalne, czyli

nadające
się
do
kompostowania.
Większość
odpadów
powstających
przy
pielęgnacji
ogrodu
można
zamienić
na
pełnowartościowy
i
tani
nawóz.

Do kompostowania nadają się wszelkie odpady organiczne z działki i odpady domowe:
wyplewione
chwasty
usunięte
najpóźniej
w
fazie
kwitnienia,
skoszona
trawa,
pocięte
na
kawałki
drobne
gałązki
o
średnicy
nie
większej
niż
2
cm,
pył
drzewny,
resztki
warzyw,

**słoma,
liście,
siano,
surowe
obierki
z
kuchni,
zużyte
torebki
z
herbatą,
zużyte
liście
herbaty,
fusy
po
kawie,
odchody
zwierząt
roślinożernych
np.
krów
i koni,
odchody
drobiu
i ściółka,
skrawki
papieru
bez
kolorowych
nadruków,
paprocie,
trociny,
kora
z
drzew
i
inne
odpady
drewniane,
suche,
jesienne
liście,
skorupki
jaj
(rozdrobnione).**

Należy zwrócić uwagę, że liście orzecha i dębu zawierają duże ilości garbników, spowal niających rozkład. Dodajemy więc tylko niewielkie ich ilości. Aby mieszanka była zrównoważona, czyli zawierała wszystkie rodzaje odpadów przemieszanych ze sobą.

Nie należy kompostować resztek roślinnych porażonych chorobami.

Nie możemy kompostować:

- mięsa
- ryb
- gotowanej żywności
- popiołu węglowego
- kociego piasku i kocich odchodów
- odchodów psów
- jednorazowych pieluszek.

Kompost może powstać w zwyczajnej pryzmie usypanej z resztek roślinnych i kuchenn ych odp

adków. Wygodniej jednak wyprodukować go w otwartej drewnianej skrzyni (najlepiej ażurowej, zapewniającej dostęp powietrza) lub w plastikowym kompostowniku kupionym w sklepie ogrodniczym. Najlepsze modele mają podwójne ścianki, zapewniające dobrą izolację termiczną, co znacznie skraca czas rozkładu.

Kompostownik lokujemy w cienistym, osłoniętym od wiatru miejscu - wówczas zgromadzony materiał nie będzie wysychać. Podłoże powinno być

przepuszczalne, wykluczona jest folia czy utwardzona posadzka. W procesie rozkładu materii organicznej dużą rolę odgrywają bowiem mikroorganizmy i dżdżownice przedostające się do pryzmy z gleby. Poza tym, jeśli nie ma odpływu wody, zgromadzone odpadki zgniją. I m lepiej rozdrobniony będzie materiał do kompostowania, tym szybciej się

rozłoży
i
tym
bogatszy
będzie
powstały
z
niego
nawóz.
Kompostowany
materiał
stale
powinien
być
lekko
wilgotny.
W
czasie
suszy
należy
go
polewać
wodą,
a
po
deszczu
sprawdzać
jej
odpływ.
Dwa,
trzy
razy
w
sezonie
pryzmę
przerzucamy,
tak
by
materiał
z
wierzchu
znalazł
się
na
spodzie.

Dobrze rozłożony kompost przyjemnie pachnie ściółką. Woń zgnilizny to znak, że proces kompostowania źle przebiega. Przeważnie wystarczy wówczas zadbać o lepszy dostęp powietrza, trzeba przerzucić pryzmę lub nakłuwać ją widłami. Całkowity rozkład resztek w ogrodowym kompostowniku może trwać od trzech miesięcy nawet do trzech lat, zależy to m.in. od rodzaju odpadków, temperatury, wilgotności.

Powstały kompost jest kruchy, ciemny, wygląda jak gleba humusowa. Materia organiczna poprawia przepuszczalność i napowietrzanie gleb ciężkich, nieprzepuszczalnych np. gliny. Umożliwia dotarcie wody i powietrza do korzeni roślin. Jest idealna także dla gleb piaszczystych zatrzymując wodę jak gąbka i dostarczając substancji odżywczych. Zwiększa aktywność korzystnych dla roślin organizmów glebowych.

Otrzymany kompost jest najtańszym, najłatwiej dostępnym oraz odpowiednim dla wszystkich uprawianych roślin nawozem organicznym.